

ואף על גב שהפל נברא בשם אליהם, לא נתן בעשיה כל מה שnbrא עד ערב שבת. באותה שעה הפל נתן בעשיה, שכותוב בראשית ב מלאכתו אשר עשה. ומכל מלאכתו אשר עשה. ועומדר במעשה. ולכן כתוב והלחת מעשה אלהים, נשנתן העולם בשם אלהים במעשה, ולא אחר כך, שפטותם ה' אלהים. ובזה נתן העולם ועמד על קיומו.

בא וראה, באותה שעה שבר משה את הלוחות, שפטותם שמו לויישבר אתם פתח ההר, אף האוקינוס ממקומו ועלה לשטף את העולם. ראה משה שאוקינוס עולה אליהם והיה רוזח לשטף את העולם, מיד - ויקח את העגל אשר עשו ויירוף באש וגוו, ויזר על פני המים. עמד משה על מי האוקינוס ואמר: מים מים, מה אתם רוצים? אמרו: וכי מתקים העולם אלא בתורת הלוותות? ועל התורה ששקרו בה בני ישראל ועשאו את העגל הזהב אונוראים לשטף את העולם).

מיד אמר להם: תרי בֶל מה שעשו בחטא העגל, הרי מסור לכם, ולא די בֶל אותם האלפים שנפלו מהם? ! מיד - ויזר על פני המים. ולא היו המים שוככים עד שגוטם מהם והשקה אותן. מיד נשקע האוקינוס במקומו.

שחריר באותה המדבר לא היו מים, שפטותם (במדבר ב) לא מקום זרע וגוו. ומים אין לשנות. ואם תאמר, לבאר מרים זרע - חס ושלום שם יירק משה את הזיכרון הרע הזה לשנות ממנה אמר כן. ועוד, שעד עכשו לא היתה להם באאר, עד שבאיל מדבר מפנה, שפטותם באאר חפרוה שרים וגוו. ומפרק מפנה. שם ירשו באאר. כתוב על פני המים, וכותוב שם על פני תהום.

יאף על גב דבשם אלהים אtabri כלא, לא אשתקל בעשיה, כל מה דatabri, עד ערב שבת. בהיה שעתה אשתקל כלא בעשיה, דכתיב, (בראשית ב) מלאכתו אשר עשה. מכל מלאכתו אשר עשה. וקיימה במעשה. רעל דא כתיב, והלחת מעשה אלהים, כבד אשתקל עלמא, בשם אלהים במעשה, ולא לבר, דכתיב יי' אלהים ובדא אשתקל עלמא, וקיימה על קיומה.

חא צי, בהיה שעתה דתבר משה הלוות, דכתיב, (שמות לב) וישבר אתם פתח ההר. אף אוקינוס מתריה, וסליק לשטפא עלמא. חמא משה דאוקינוס סליק לבני יהו, והוה בעי לשטפא עלמא, מיד ויקח את העגל אשר עשו ויירוף אותו באש וגוו, ויזר על פני המים. קם משה על מי אוקינוס ואמר, מיא מיא מה אתה בעאן. אמרו וכי אתקיים עלמא אלא באורייתא דלוחות, ועל אורייתא דשקרו. בה ישראל (ר"א ועboro עגלא דרכא, אנו בעאן לשטפא עלמא).

מיד אמר לון, הא כל מה דעבדו בחובא דעגלא, הא מסיר לכון, ולא די כל אינון אלףין הנפלו מבני יהו, מיד ויזר על פני המים. לא הוא משתקב מייא, עד דנטיל מייא מבני יהו ואשקי לון, מיד אשתקע אוקינוס באתריה. דהא בההוא מדבר לא هو מיא, דכתיב, (במדבר ס) לא מקום זרע וגוו. ומים אין לשנות. ואי תימא, לבירא דמרים ארמי לייה. חס ושולם, דמן שדי משה דכרנא בישא דא למשתי לבר. ותו, דעת כאן לא היה להו בירא, עד דאתו למדבר מטהה, דכתיב, (במדבר כט) באאר חפרוה שרים וגוו. ומדבר מטהה. מתמן ירתנו בירא. כתיב הכא על פני המים, וכותיב התחם (בראשית א) על פני תהום.